

32000F0383

L 140/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

14.6.2000

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY**ze dne 29. května 2000****o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura**

(2000/383/SVV)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 písm. e) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Spolkové republiky Německo ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura ⁽³⁾ stanoví, že euro bude uvedeno do oběhu počínaje 1. lednem 2002, a zavazuje účastnické členské státy, aby zajistily přiměřené sankce proti padělání a napodobování eurobankovek a euromincí.
- (2) Je třeba vzít na vědomí sdělení Komise ze dne 23. července 1998 Radě, Evropskému parlamentu a Evropské centrální bance nazvané „Ochrana eura – boj proti padělání“.
- (3) Je třeba vzít na vědomí usnesení Evropského parlamentu ze dne 17. listopadu 1998 týkající se sdělení Komise ze dne 23. července 1998 Radě, Evropskému parlamentu a Evropské centrální bance nazvané „Ochrana eura – boj proti padělání“ ⁽⁴⁾.
- (4) Je třeba vzít na vědomí doporučení Evropské centrální banky ze dne 7. července 1998 o přijetí některých opatření na podporu právní ochrany eurobankovek a euromincí ⁽⁵⁾.
- (5) Je třeba přihlédnout k ustanovením Mezinárodní úmluvy ze dne 20. dubna 1929 o potírání penězokazectví a protokolu k ní.
- (6) Je třeba věnovat pozornost zvláštnímu významu eura pro Evropu a zásadě nediskriminace obsažené v článku 5

úmluvy z roku 1929, na jejímž základě je nezbytné zajistit, aby závažné trestné činy padělání eura nebo jiných měn podléhaly přísným trestním a jiným sankcím.

- (7) Euro bude obzvláště vystaveno nebezpečí padělání v důsledku svého světového významu.

- (8) Je třeba přihlédnout ke skutečnosti, že již existují důkazy o podvodné činnosti týkající se eura.

- (9) Je třeba zajistit, aby euro bylo chráněno vhodným způsobem ve všech členských státech pomocí účinných trestněprávních opatření již před uvedením bankovek a mincí do oběhu dne 1. ledna 2002, aby byla ochráněna nezbytná důvěryhodnost nové měny a tím vyloučeny nepříznivé hospodářské důsledky.

- (10) Při tvorbě závazného právního nástroje je třeba přihlédnout k usnesení Rady ze dne 28. května 1999 o zvýšené ochraně proti padělání trestními sankcemi ve spojitosti se zaváděním eura ⁽⁶⁾ a hlavním směrům k němu připojeným,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Definice**

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se

- „úmluvou“ rozumí Mezinárodní úmluva ze dne 20. dubna 1929 o potírání penězokazectví a protokol k ní ⁽⁷⁾,
- „penězi“ rozumějí papírové peníze (včetně bankovek) a kovové peníze, které mají postavení zákonného platidla, včetně eurobankovek a euromincí, které mají postavení zákonného platidla na základě nařízení (ES) č. 974/98,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 322, 10.11.1999, s. 6.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 17. února 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 379, 7.12.1998, s. 39.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 11, 15.1.1999, s. 13.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 171, 18.6.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ Č. 2623, s. 372. Sbírky smluv Společnosti národů, ročník 1931. Podepsána v Ženevě dne 20. dubna 1929.

— „právníkou osobou“ rozumí jakýkoliv subjekt, který je právníkou osobou podle příslušného vnitrostátního práva, s výjimkou států nebo jiných veřejnoprávních subjektů při výkonu veřejné moci a veřejných mezinárodních organizací.

Článek 2

Vztah k úmluvě

1. Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je doplnit ustanovení úmluvy a usnadnit její uplatňování členskými státy v souladu s následujícími ustanoveními.
2. Za tímto účelem se členské státy, které tak dosud neučinily, zavazují k úmluvě přistoupit.
3. Povinnosti vyplývající z úmluvy nejsou dotčeny.

Článek 3

Obecné trestné činy

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že následující jednání jsou trestná:
 - a) jakékoli podvodné jednání spočívající v padělání a pozměňování peněz za použití jakýchkoliv prostředků;
 - b) podvodné uvedení padělaných peněz do oběhu;
 - c) dovoz, vývoz, přeprava, přijetí nebo získání padělaných peněz za účelem jejich uvedení do oběhu s vědomím, že se jedná o padělek;
 - d) padělání, přijetí, získání nebo držení
 - nástrojů, předmětů, počítačových programů a veškerých jiných prostředků, které jsou svou povahou určeny k padělání a pozměňování peněz, nebo
 - hologramů nebo jiných součástí peněz, které slouží k ochraně proti padělání.
2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že účast na jednání uvedeném v odstavci 1, návod k němu a pokus o jednání uvedené v odst. 1 písm. a) až c) jsou trestné.

Článek 4

Další trestné činy

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že jednání uvedená v článku 3 jsou trestná rovněž ve vztahu k bankovkám nebo mincím vyráběným nebo vyrobeným za použití legálních prostředků nebo materiálů při porušení práv nebo podmínek, za kterých mohou příslušné orgány vydávat peníze, bez souhlasu těchto orgánů.

Článek 5

Peníze dosud nevydané, ale určené do oběhu

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že jednání uvedená v článcích 3 a 4 jsou trestná, pokud

- a) se vztahují k budoucím eurobankovkám a euromincím a dojde k nim před 1. lednem 2002;
- b) se vztahují k bankovkám a mincím, které dosud nejsou vydány, ale jsou určeny k oběhu a jedná se o zákonné platidlo.

Článek 6

Tresty

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že za jednání uvedená v článcích 3 až 5 je možné uložit účinné, přiměřené a odrazující tresty včetně trestu odnětí svobody, které mohou vést k vydání pachatele.
2. Za trestný čin padělání a pozměňování peněz podle čl. 3 odst. 1 písm. a) je možno uložit trest odnětí svobody, jehož horní sazba činí nejméně osm let.

Článek 7

Soudní pravomoc

1. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku,
 - přijme každý členský stát nezbytná opatření, aby zajistil svou soudní pravomoc pro trestné činy uvedené v článcích 3 až 5, pokud jsou zcela nebo zčásti spáchány na jeho území,
 - jsou články 8 a 9 a článek 17 úmluvy použitelné na trestné činy uvedené v článcích 3 až 5 tohoto rámcového rozhodnutí.
2. Přinejmenším ty členské státy, které euro přijaly, přijmou vhodná opatření, aby zajistily, že trestní stíhání padělání, alespoň ve vztahu k euru, je možné bez ohledu na státní příslušnost pachatele a místo spáchání trestného činu.
3. Pokud má více než jeden členský stát pravomoc a možnost účinného stíhání trestného činu založeného na stejných skutečnostech, spolupracují dotčené členské státy při rozhodování, který členský stát bude stíhat jednoho nebo více pachatelů, aby bylo stíhání pokud možno soustředěno do jednoho členského státu.

Článek 8

Odpovědnost právnických osob

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že právníké osoby lze činit odpovědnými za trestné činy uvedené v článcích 3 až 5, které v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právníké osoby, která v této právníké osobě působí ve vedoucím postavení na základě
 - oprávnění zastupovat tuto právníkou osobu, nebo
 - pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právníké osoby,
 - pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právníké osoby,jakož i za to, že byly do trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) zapojeny jako pomocníci nebo návodci, nebo za pokusy jejich spáchání.

2. Kromě případů uvedených v odstavci 1 přijme každý členský stát opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 5 ve prospěch uvedené právnické osoby osobou podřízenou osobě uvedené v odstavci 1.

3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachatelé, návodci nebo pomocníky některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 5.

Článek 9

Sankce ukládané právnickým osobám

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby právnickou osobu odpovědnou podle čl. 8 odst. 1 bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- c) uložení soudního dohledu;
- d) zrušení rozhodnutím soudu.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že proti právnické osobě odpovědné podle čl. 8 odst. 2 je možné použít účinné, přiměřené a odrazující sankce nebo opatření.

Článek 10

Územní působnost

Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar.

Článek 11

Provádění

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím nejpozději do 31. prosince 2000, co se týče čl. 5 písm. a), a nejpozději do 29. května 2001, co se týče ostatních ustanovení.

2. Ke stejným dnům sdělí členské státy generálnímu sekretariátu Rady, Komisi a Evropské centrální bance znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě zprávy vypracované s pomocí získaných údajů a zprávy Komise ověří Rada nejpozději do 30. června 2001, zda členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 12

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem zveřejnění v Úředním věstníku.

V Bruselu dne 29. května 2000.

Za Radu

předseda

A. COSTA

PŘÍLOHA

PROHLÁŠENÍ RAKOUSKÉ REPUBLIKY

Rakousko poukazuje na možnost poskytnutou v čl. 18 odst. 2 druhého protokolu k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. C 221, 19.7.1997, s. 11), aby nebylo vázáno články 3 a 4 uvedeného protokolu po dobu pěti let, a prohlašuje, že splní své povinnosti podle článků 8 a 9 tohoto rámcového rozhodnutí ve stejném období.
